

LIST UČENIKA OS CAVTAT, CAVTAT, BR. 27, GOD. 25., VELJAČA 2013.

Zrcalo

I ONI SU BILI DJECA II.

JESU LI OCJENE NAJBITNIJE?

TEMA BROJA: VOLIM, ŽIVIM DJELUJEM

LICEM U LICE: PROFESOR IVAN CIKATIĆ

SVIJET SLAVNIH: WILLIE OPET S NAMA

IMPRESSUM

List učenika OŠ Cavtat
Veljača 2013.

IZDAVAČ:

OŠ Cavtat
Stjepana Radića 3
20210 Cavtat
tel/fax.020/478-052

E-mail:

o.s.cavtat-tajnistvo@du.t-com.hr

WEB:

<http://www.os-cavtat.skole.hr>

UREDNIŠTVO:

Ivana Blažević, 8.b
(glavna urednica)

Antonela Sturica, 8.a
(pomoćni urednik)

NOVINARI:

Karmen Pendo, 8.a
Antonela Dragović, 7.b
Anđela Topić, 8.b
Lucija Vragolov, 6. b
Mia Janković, 6. b
Matea Čagalj, 8. b
Martina Matković, 8.b

**VODITELJICA NOVINARSKE GRUPE I
GRAFIČKA OBRADA:**

Ivana Miletić, knjižničarka

LEKTURA:

Jelena Sukurica, prof.

TISAK:

Alfa 2 d.o.o.

Drage čitateljice,
Dragi čitatelji!

Pred vama je novi broj Zrcala. Ove godine
smo vam priredili puno novih lica, novih pri-
ča i sadržaja.

Tema ovogodišnjeg broja je
VOLIM, ŽIVIM, DJELUJEM.

Govorimo o izvannastavnim i izvanškolskim
aktivnostima koje obilježavaju našu školu i
živote naših učenika. Što naši učenici vole, što
žele i kako djeluju pročitajte sami u novom
broj Zrcala.

Vaša urednica Ivana Blažević

Novi broj Zrcala nosi zanimljivu temu o izvannastavnim aktivnostima kojima potičemo interes, uključenost i kreativnost svakog učenika interdisciplinarno povezujući predmete i metode u pristupu.

Svim učenicima preporučujemo uključivanje u barem jednu izvannastavnu aktivnost te ćete listajući stranice pronaći niz zanimljivih ostvarenja u našoj školi. Uspješnost i dobro iskorišteno vrijeme svakog pojedinca ovisi o razini motivacije i želje za razvijanje osobnih potencijala.

Konačno, kroz različite izvannastavne aktivnosti djelotvorno odmičemo učenike od neprihvatljivih ponašanja, ukazujemo na zdrav način života kroz bavljenje sportom, pratimo tehnička i tehnologijska dostignuća, uvažavamo nastojanja i interes obitelji i učimo iskustveno istraživanjem.

Najbolju povratnu informaciju dobivamo od učenika koji u daljnjem školovanju upravo vrlo često u svojim sjećanjima navode koliko im je bila važna i korisna uključenost u odabranu izvannastavnu aktivnost.

Vaša ravnateljica
Kate Kukuljica

Wille opet
s nama

29

Jesu li ocjene
najvažnije?

12

Tema broja:
Volim, ži-
vim, djelu-
jem

16

U OVOM BROJU

VIJESTI IZ ŠKOLE.....	4
LIKOVNI KUTAK.....	7
KULTURNA BAŠTINA.....	8
PREDSTAVLJAMO	
Evo naših prvaša.....	9
OSMAŠI	
Maturalac.....	10
KUTAK ZA RODITELJE	
Jesu li ocjene najvažnije.....	12
EKO KUTAK	
Galeb klaukavac.....	13
LICEM U LICE	
Gitara, PLEME, biologija.....	14
TEMA BROJA	
Volim, živim, djelujem.....	16
PUTOPIS	
Zasjedamo u Mostaru.....	20
IZ ZBORNICE	
I oni su bili djeca II.	22
Došlo doba da se rastajemo.....	25
LITERARNI KUTAK	
Iz moga pera.....	26
SVIJET SLAVNIH	
Bob Marley-reggae kralj.....	28
Willie opet s nama.....	29
RAZBIBRIGE	
Horos- kop.....	31

VIJESTI IZ ŠKOLE

PREDSTAVLJENA SLIKOVNICA "CAVTISLAVA"

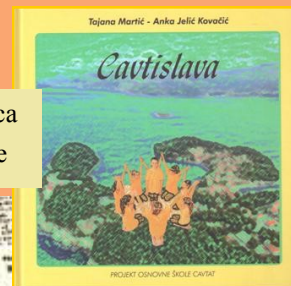
Slikovnica Cavtislava, autorica Tajane Martić i Anke Jelić Kovačić, predstavljena je 15. lipnja prošle godine na prepunoj taraci Vile Banac u Cavtatu. Autorice su istaknule da je slikovnica nastala iz rada na istoime-nom igrokazu učenica 7. i 8. razreda OŠ Cavtat kojeg su učenice kasnije i izvele. Uz autorice, na predstavljanju slikovnice sudjelovale su i Antonija Rusković Radonić te Ivana Burdelez

istaknuvši mjesto mita o Cavtislavi u konavoskoj narodnoj predaji i žensku komponentu koju ona nosi u predaji zavičajne baštine. Ravnateljica Kate Kukuljica u svom uvodnom govoru istaknula je kako se radi o projektu škole koji su prepoznali i poduprli Dubrovačko-neretvanska županija i TZ Općine Konavle. Cijeli događaj popratila je klapa "Oštro".

Antonela Dragović, 7.b

Igrokaz "Cavtislava" u izvedbi učenica naše škole.

Naslovnica slikovnice

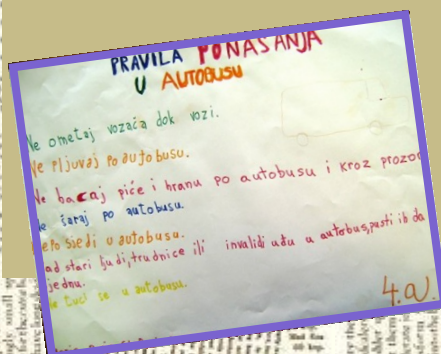
"MALI TONBON" U ŠKOLI

Bonton nas uči kako se treba ponašati, izražavati, izgledati, komunicirati u gotovo svakoj situaciji. Bonton najstrože osuđuje vrijeđanje, psovanje i fizičko obračunavanje pa osobe koje ne poznaju bonton, ili ga se ne pridržavaju, nisu prihvaćene u svim

društvima te se smatraju nepristojni-ma i loše odgojenima. Upravo iz potrebe odgoja naših učenika knjižničarka Ivana Milić i defektologinja Nina Puljić Hasan započele su projekt za učenike razredne nastave pod nazivom Mali TonBon. Ovaj projekt se provodi od listopada 2012. godine i trebao bi završiti u svibnju 2013. Temelji se na sedam radionica koje obrađuju teme kao što su čarobne riječi, bonton u prometu, sredstvima javnog prijevoza, pravila ponašanja u kinu i kazalištu, bonton pri jelu, telefoniranju i sl. Učenicima se sviđaju

teme koje obrađuju te je reakcija na dosad održane radionice vrlo pozitivna.

Ivana Blažević, 8.b

MARIJINI OBROCI

Hrvatska udruga Marijini obroci dio je međunarodnog projekta Mary's Meals koji nudi jednostavno rješenje za glad u svijetu : dati jedan obrok dnevno najsiromašnijoj djeci svijeta na mjestu obrazovanja – školi.

Ovu ideju moguće je ostvariti s već od 75 kn godišnje po djetetu.

Učenici naše škole su se pridružili ovoj akciji u prosincu 2012. godine. Novac se prikupljao dragovoljnim

prilozima i prodajom božićnih ukrasa (PŠ Čilipi, PŠ Komaji, PŠ Močići). Akciji su se pridružili Župni ured i Dječji vrtić Katićan iz Čilipa.

Prikupljeno je i uplaćeno na račun udruge 4076 kn. te ovim putem zahvaljujemo svima koji su nam pomogli kako bi akcija uspjela.

Mia Janković, 6. b

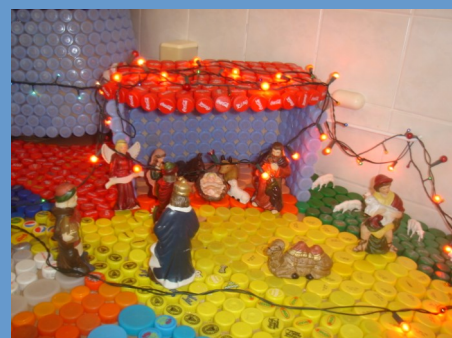
Članovi DVD –a Čilipi u posjeti područnim školama u predbožićnom vremenu

EKO BOR I JASLICE

Početkom školske godine 2012./13. učiteljica PŠ Močići predložila je da učenici ove školske godine pokušaju napraviti bor i jaslce od plastičnih čepova. O ideji su obaviješteni svi razredi. Svi su se uključili u akciju prikupljanja te je vrlo brzo prikupljen veliki broj plastičnih čepova. Koncem studenog učenici su počeli izrađivati eko bor. Radovi su trajali desetak dana, a neobični bor i jaslce krasili su kutak učionice sve do povratka s praznika.

Martina Brnadić, 8.b

DJEČJA MAŠKARANA ZABAVA U ČILIPIMA

27. siječnja 2013. godine, pod pokroviteljstvom KUD-a Čilipi, održana je tradicionalna dječja maskarana zabava u Čilipima. Okupljanje malih maskara započelo je u 15 sati ispred Crkve sv. Nikole. Nastupile su i cavtatske mažuretki koje je za tu prigodu pripremila njihova voditeljica, Ana Radojević.

U 15 i 30 formirana je maskarana povorka koja se, uz pratnju bubnjeva i ples mažuretki, uputila do Doma kulture u kojemu je nastavljen prigodni program, a za dobar štimung pobrinuo se DJ Bačvar. Tijekom zabave maskare su se okrijepile krafnama i sokovima, a za-

nimljive igre, nagrade i bogata lutrija jamčile su dobar provod. Zabavu su organizirale učiteljice, tete iz vrtića i mame koje nisu žalile vremena i truda kako bi djeci omogućili ugodno poslijepodne u zajedničkom druženju s vršnjacima.

Kao i svake godine, zabava je bila humanitarnog karaktera, a sav prihod namijenjen je učenicima Područnih škola Čilipi, Močići i Komaji te djeci Dječjeg vrtića Katićan iz Čilipa.

Izuzetno je važno spomenuti i veliki doprinos sponzora koji su i ove godine podržali zabavu te tako izmamili bezbroj dječjih osmjeha prili-

kom dobitka na lutriji. Iskreno zahvaljujemo svima!

Lucija Vragolov, 6. b

KUĆA IZ SNOVA

U sklopu nastavne cjeline Geometrijska tijela, učenici osmih razreda dobili su zadatak napraviti kuću iz snova. Pod vodstvom profesorice Antonije Miličić u grupnom su radu rješavali zadatke vezane za svakodnevni život izračunavanja volumena i oplošja. Također su izračunali troškove izrade kuće takve vrste.

Matea Čagalj, 8. b

PROJEKT "ČITAMO MI, U OBITELJI SVI"

Osnovna škola Cavtat se tijekom drugog polugodišta prošle školske godine pridružila provođenju projekta „Čitamo mi, u obitelji svi“, kojeg je organizirala Hrvatska mreža školskih knjižničara. Projekt se provodi u cijeloj Hrvatskoj, a namijenjen je učenicima trećih razreda i njihovim roditeljima. Cilj mu je poticanje čitanja, približavanje knjige učenicima, širenje učeničkog jezičnog izražavanja te motivacija učenika za čitanje knjiga različite tematike i sadržaja, koje nisu na popisu lektire. Projekt se provodi tako da učenik petkom kući nosi naprtnjaču u kojoj se nalazi 8 knjiga iz različitih područja, namijenjenih djeci i roditeljima. Srijedom se naprtnjača vraća u školu i ostaje do petka kada je preuzima drugi učenik. Osim knjiga, u naprtnjači je i bilježnica dojmova u koju učenik bilježi dojmove iz svoje obitelji. U Osnovnoj školi Cavtat projekt

Učenici matične škole

je provodila knjižničarka Ivana Miletić u suradnji s učiteljicom Marijom Vlahusin i učiteljicom Područne škole Čilipi Katom Jurić. Brojni su i pozitivni komentari na ostvareni projekt. Svi se slažu: projekt je izvrstan. *Svaka pohvala projektu* – pisali su mnogi roditelji u završnoj anketi. „Negativni“ komentari uglavnom se odnose na manjak vremena za boravak naprtnjače u obitelji, stoga su i učenici i roditelji u sugestijama za daljnje provođenje projekta navodili upravo više vreme-

na za čitanje knjiga. Jedan od roditelja naveo je sljedeće: *U potpunosti podupirem ovaj projekt koji nas je potaknuo da na kvalitetan način provodimo više vremena zajedno i da se pritom dobro osjećamo. Neka se i ubuduće nastavi s još raznolikijim izborom knjiga namijenjenim višim razredima.*

Antonela Sturica, 8. a.

Učenici područne škole Čilipi

MIRIS BAKINIH PRIČA

Baka priča najljepše priče! Uvijek se rado sjećamo bakinih priča iz djetinjstva. Unučići se skupe oko bake i avantura počinje.

Naša božićna avantura s bakama odvijala se 19. prosinca u popodnevним satima u Osnovnoj školi Cavtat. Bake Anka Đurković, Brigita Zekić, Jele Miljanić, Slavica Mikulić, Nike Matić i Mirjana Jerković još nedavno su u školu dolazile na informacije za svoju djecu, a sada su došle uveseliti dan svojim unucima.

U predvorju škole bake smo obradovali lijepim recitacijama učenika. Nakon kraćeg programa, bake su u učionici „unucima“ pričale predivne božićne priče. Djeca su pažljivo slušala priče pune nostalgije, radosti i bezbrižnosti, koje uče prijateljstvu, ljubavi i poštenju.

Bakine priče su najljepše! Bake imaju veliku i važnu ulogu u odgoju djece, što se očituje svakim trenutkom koji provedu uz svoju unučad, a ova avantura s bakama svakako će unucima ostati u dugom sjećanju.

Martina Matković, 8. b

Bake u predvorju škole

Baka Jele i njezini 'unuci'

LIKOVNI KUTAK

Mara Popović,
4. a

Iva Šimunović, 4. a

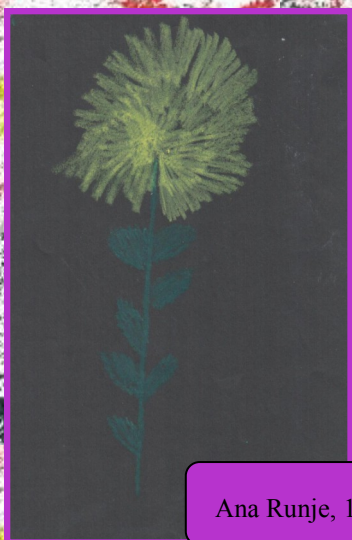
Anamarija Butigan,
1. b

Ana Runje, 1. b

Ana Runje, 1. b

Mihaela Duplica,
4. b

Mihaela Blažević,
1. b

Lucija Hartman,
4. a

Marin Runje, 4. a

Zavičaj duha

Dobrodošli! Dozvolite mi da vam pokažem ljepotu Konavala.

Moj zavičaj je raznolik. Planina Sniježnica ponosno stoji nad Konavlima. O čvrste konavoske stijene udaraju silni valovi. Konavosko polje bogato je raznolikim plodovima. Za njih su zaslužne vrijedne konavoske ruke. Rt Oštro je početak i kraj Hrvatske. Konavle su bogate šumama, vinogradima, maslinicima,... Mjesta su živopisna i znamenita. Meni je ipak draža predivna priroda koja okružuje Konavle.

Moja baka pravi ukusna konavoska jela, padišpanj, zelenu menestru... Uživam. Svaka baka koja je rođena i živi u Konavlima zna vesti. Konavoski vez je poseban, meni je jako drag. Volim provoditi vrijeme kod svoje bake, naučim ponešto iz konavoske tradicije.

U Čilipima se svake ljetne nedjelje održava folklor. Mladi Konavljani sviraju tamburice i lijerice. Stranci dolaze ljeti i uživaju u folkloru. Vidim po njihovim nasmijanim licima. Obuzme me ponos i sreća.

Ponosno promatram svoj zavičaj i uživam u njegovim ljepotama. Konavle su najljepši kutak svijeta. Dobrodošli u zavičaj duha!

Leona Sentić, 6.a.

Projekt: Kulturna baština Male vezilje

Dugogodišnji projekt Kulturna baština kontinuirano se provodi u našoj školi. Neke radionice i sadržaji provode se kroz izvannastavne aktivnosti (folklor, zavičajni govor, uzgoj dudovog svilca, kulturno - povijesni spomenici zavičaja), a neke u slobodno vrijeme učenika.

Radionica „Male vezilje“ provodi se u prostorijama KUD - a Čilipi, svakog utorka u 17 sati i okuplja 14 učenika od 1. do 8. razreda . Učenike poučavamo izradi starog konavoskog veza, a njihove uratke uobličavamo u slike, čestitke, pladnjeve, futrole za mobitele,...

Svoje uratke povremeno izlažemo i prodajemo u vrijeme održavanja Folklornih priredbi u Čilipima od Cvjetnice do blagdana Svih svetih.

PREDSTAVLJAMO

NAŠI PRVAŠI

1. b razred
Razrednica:
Gordana Kalačić
Hrtica

Želio bih biti policajac i spašavati ljude. Najdraži predmet mi je vjeronauk, a škola mi se sviđa jer imamo odmor.
Ivor Miljan Popović

1. razred
PŠ Komaji
Razrednica: Ana
Simović

1. a razred
Razrednica:
Katica Musladin

Voljela bih biti učiteljica tjelesnog. Najdraži predmet mi je hrvatski jezik. Volim školu jer pišemo domaću zadaću

Josipa Reškovac

1. razred
PŠ Močići
Razrednica: Ana
Čapin

Volio bih bi pilot i upravljati avionom. Najdraži predmet mi je hrvatski jezik, a škola mi se sviđa jer ima puno djece sa kojom se mogu igrati.
Paulo Šaćić

1. razred
PŠ Gabrile
Razrednica:
Marija Aničić

OSMAŠI PUTUJU

Murter—Vransko jezero—Plitvička jezera—Paklenica—Zadar

Nenaspavani od uzbuđenja što krećemo na dugo očekivani izlet, ustasmo iz kreveta. U nama se budi uzbuđenje što ćemo još mnogo toga vidjeti i doživjeti, čuti i maštati. Polako, okupljajući se u rano jutro ispred škole, punih kovčega ulazimo u autobus. Iako je većina učenika bila pospana, nitko nije spavao od gorljive želje i iščekivanja nečeg novog. U autobusu je bilo zabavno. Uz šalu, smijeh i pjesmu čekali smo da prođu i posljednje minute do našeg odredišta. Dan je bio zaista naporan za sve nas, ali to nas nije spriječilo da dan nastavimo istraživački.

Stigli smo u Murter. Iako relativno malen, otok Murter obiluje raznovrsnim plažama koje mjesto nalaze u brojnim pitoresknim uvalama duž cijele obalne crte otoka, a najljepša je Slanica na kojoj je smješten i naš hotel. Jedva smo čekali ući u sobe. Iako je oduševljenje pri ulasku u hotel splasnulo, odlučili smo da nam to neće pokvariti putovanje. Najvažnije nam je što smo zajedno. Ostatak dana proveli smo na bazenu hotela, no uživanje nije potrajalo. Uslijedila je zabrana odlaska na bazen već prvi dan jer se nismo pravilno spuštali na toboganima. No, ni to nam nije pokvarilo raspoloženje, jednostavno smo odlučili da nam baš ništa neće upropastiti ovaj izlet. Jači smo mi i od zabrane. Večer smo proveli u diskou. Isplesali smo se i proveli kako to samo mi znamo i s nestrpljenjem čekali da sutrašnji dan što prije svane, a s njim i naše nove pustolovine.

Vransko jezero

**Kapelica
Svih
Svetih**

Prvi dan smo se uputili prema Parku prirode Vransko jezero. To je je park u kojem se nalazi najveće jezero u Hrvatskoj, koje je jedno od rijetkih, gotovo netaknutih prirodnih staništa ptica vodarica. Obiluje izvorima pitke vode te je područje osebujnih specifičnosti i bioraznolikosti. Na vidikovcu Parka prirode posjetili smo kapelicu Svih svetih koja na sredini te male zaravni stoji poput nekog tajanstvenog zdanja izvan prostora i vremena. Nakon izlaganja čuvara shvatili smo da se nalazimo na mjestu masovne grobnice hrvatskih vojnika i civila, stradalnika Drugog svjetskog rata. Ulaz u kapelicu zatvoren je rešetkastim vratima od kovanog željeza. Veliki drveni križ u sredini i u apsidi ograđena kraška jama, zapravo je masovna grobnica. Nakon razgledavanja kapelice pošli smo na ručak gdje smo se odmorili i dobro najeli.

Plitvička jezera

**Predivan
pogled na
jezera**

Uslijedio je i odlazak na Plitvička jezera. Drvene staze preko brojnih potočića, šetnja između jezera bistre vode modro zelenog odsjaja, zvuk žuborenja, tu i tamo patka s mladuncima, mnoštvo riba koje prate svaki naš korak, a zatim slap, velik i čudesan. To je poznata slika Nacionalnog parka Plitvička jezera. Ovo je mjesto gdje će se mnogi od nas opet vratiti jer barem jedan dan, ma jedan sat uživati u izvornoj čistoći, netaknutoj prirodi i raskošnoj ljepoti, uživati u zvuku vode koja šumi na putu dolje nešto je neprocjenjivo. Kako smo se jezerima vozili u malim brodicama bili smo u mogućnosti vidjeti veći dio ovih ljepota.

Po povratku u hotel bili smo iscrpljeni i izmoreni, na rubu snaga, no nikad preumorni za disko i novu turu plesa i zabave. Kada smo stigli u sobe, ni tada nije uslijedilo spavanje već mali razgovori i smijeh do sitnih ura.

Paklenica

Hrabri penjač

Lupanje po vratima sobe bio je znak da smo noćas pretjerali. Brzo, brže, najbrže spremili smo se za doručak nakon kojeg je uslijedio odlazak u Nacionalni park Paklenica. Pješčačenje je jedini način da stvarno upoznate Paklenicu. Na području Parka postoji 150-200 km staza i putova, od turističkih, koji iz kanjona Velike Paklenice vode do špilje Manite peći, šumarske kuće „Lugarnice“ i planinarskog doma, do planinarskih koji vode do najviših velebitskih vrhova. Putovi u Parku obilježeni su tablama i markirani planinarskim oznakama. Putem smo sreli i vidjeli mnogo profesionalnih penjača. Bilo ih je zanimljivo gledati. Mnogi od nas su tog trenutka poželjeli biti na njihovom mjestu, no sama pomisao na visinu brzo nas je spustila na zemlju.

Zadar

Svi zajedno pozdravili smo Sunce

Nakon Paklenice, uslijedilo je razgledavanje Zadra. Upoznali smo impresivnu arhitekturu i građevine. Ono što nas je oduševilo bio je posjet Morskim orguljama koje se nalaze u sklopu zadarske rive, te su prepoznatljive kao posebno oblikovana obala u nekoliko redova stepenica koje se spuštaju prema moru. U stepenice je ugrađeno 35 cijevi različitih dužina. Na cijevima se nalaze tzv. zviždaljke koje sviraju 7 akorda od 5 tonova. Zvuk izlazi kroz stepenice, a izazvan je morem potisnutim zrakom. Nedaleko od orgulja posjetili smo i Pozdrav Suncu, mjesto s kojeg se pruža pogled na Zadarski kanal i prekrasan zalazak Sunca, čija je ljepota nadaleko poznata. Pozdravili smo Sunce i nastavili dalje.

Profesori su nas odveli na ručak u studentsku kantu. Onako gladni, činilo nam se da nikad nećemo dočekati ručak u tom redu, no na tren smo se zamislili za nekoliko godina u istoj poziciji, samo kao studenti. Odjednom se red više nije činio tako velik, ili je samo naše razumijevanje za studente poraslo?!

Po povratku u hotel profesorice su nam priredile iznenađenje. Dobili smo zapovijed da se sredimo i spustimo do bazena. Pomisao da ćemo se kupati ostala je samo to—pomisao. Iznenađenje se odnosilo na riječi NAJ NAJ. Naime, birali su se mis i mister razreda, modni mačak i mačka, dobri duh ekskurzije, naj par i sl. Bilo je vrlo zabavno! Uz smijeh i određenu dozu tuge jer sutra idemo kući, vratili smo se u sobe, pakirati stvari i spavati.

Činjenica da se vraćamo kući i školi, obavezama i knjigama, nije nas činila pretjerano radosnima. Nismo željeli da ovi dani, kada smo svi ovako ujedinjeni i složni, prestanu. No, kako svemu mora doći kraj, došao je kraj i našoj ekskurziji. U zraku se osjećala neka sjeta, i kiša nas je odlučila podržati u raspoloženju i poslala nam i malo hladnije vrijeme. Kaže kiša: "Vrijeme je da se krene!" Prkos u nama odvratio joj je: "Bježi kišo s prozora..." Uz pjesmu, igru i zabavu u autobusu, priveli smo kraju naše putovanje koje će nam sigurno ostati u dugom sjećanju.

Autori: Martina Matković, 8. b
Matea Čagalj, 8. b

Pritisak roditelja na dijete zbog ocjena iz perspektive stručnih suradnika

Jesu li ocjene najvažnije?

IZ
KUTKA STRUČNOG
SURADNIKA

Dragi roditelji!

Nedavno sam pročitala izjavu jedne učenice 6. razreda koja kaže: „Svaka je ocjena dobra za učenika ali ne i za roditelja”. Dva dana poslije urednica školskih novina kaže mi da su djeca naše škole odabrala temu kutka za roditelje: „Pritisak roditelja na djecu zbog ocjena”. I tako ja razmišljam- nije li to poruka djece nama odraslima da imaju potrebu više razgovarati o nečem drugom a ne samo ocjenama?

Današnji ritam života i nezadovoljstvo zbog uvjeta u kojima živimo neminovno utječu i na naše obitelji. Sve češće razgovaramo površno i u prolazu, nesvjesno odrađujemo obitelj kao što odrađujemo radne zadatke. Žarko želimo da nam djeca uspiju, da im bude bolje nego nama i uvjereni smo da su bolje ocjene ono što će im otvoriti vrata budućnosti.

Da, ocjene su naravno jako važne. One su u jednu ruku pokazatelj nečijeg rada, ulaznica za bolji izbor srednje škole a time i životnog zanimanja... ali jesu li jedine važne??? Moj prijatelj je u osnovnoj školi trebao pomoć za gotovo sve predmete. Sve je mogao ali nedostajalo mu je motivacije. Roditelji su ga stalno poticali i ohrabivali. U srednjoj školi njihov je zajednički trud ipak dao rezultate. U zanimanju kuhara pronašao je motivaciju i zadovoljstvo te završio bez problema srednju školu, ali i brojna kasnija doškolovanja.

Danas on vodi jedan uspješan res-

toran, zadovoljan je sobom i svojim životom.

Znači li to da mislim da nije važno učiti i postizati bolje ocjene? Ne. Samo mislim da ocjene ne zapečaćuju sudbine. Puno veći pečat od ocjena ostavljaju razvijene radne navike, pozitivan odnos prema vršnjacima i odraslima, osjećaj samopouzdanja, profiliranje u onome u čemu sam dobar, dobra. Vjerujem da su to čimbenici uspjeha s kojima trebamo djecu „poslati u svijet”. Zato ocjene ne bi trebale biti **isključivi** predmet naših razgovora sa djecom.

Za dugotrajno dobar odnos roditelja i djece (a to je najbolja prevencija rizičnih ponašanja u kasnijoj dobi) još je važnije doznati što dijete muči, što veseli, s kime se druži, kakvi su mu prijatelji, kako provodi slobodno vrijeme.... biti djetetu blizu. Kad se razgovara o ocjenama, korisno je vidjeti što djetetu zapinje, tko mu može pomoći, je li ima adekvatne uvjete za rad, ima li neki drugi način na koji može pristupiti gradivu, razgovarati s učiteljem predmeta koji mu ne ide...

Način na koji će se dijete nositi sa lošom ocjenom u najvećoj mjeri određuje naša reakcija na tu lošu ocjenu. Ako ga mi sada naučimo da to prihvatiti kao nešto trenutno i popravljivo (ok, sad s tim nisi zadovoljan, kako to možeš popraviti), lakše će se i ubuduće nositi sa životnim neuspjesima.

U svakom slučaju, kakva će osoba naše dijete postati i što će u životu postići, u najvećoj mjeri ovisiti će o njima samima.

Ono s čime im mi ovdje i sada možemo pomoći je da:

- potičemo interes za školu i naglašavamo vrijednost znanja
- vjerujemo da je škola mjesto učenja ali i sretnog življenja
- cijenimo trud i odnos prema radu i ljudima, a ne samo ocjene
- razvijamo i unaprjeđujemo djetetove radne navike
- osvijestimo da su naša očekivanja od djeteta - samo naša

IZ RODITELJSKOG KUTKA

Dragi učenici!

Jeste imali ispit danas? Kako si napisao? Jesi dobila kakvu ocjenu? Zašto 3 a ne 4? Zašto 4 a ne 5? Sigurno vam se od ovih pitanja diže kosa na glavi. Nikako vam nije jasno zašto roditelji toliko vole pričati o ocjenama. Tako rijetko pitaju što se događalo na odmoru ili što je taj dan „provalila” vaša razredna legenda. Vjerovali ili ne, roditelji to ne rade jer vas baš obožavaju mučiti. Roditelji to rade jer vas vole i žele vam ono što misle da je za vas najbolje. Neki od njih imali su iskustva loših ocjena zbog kojih su morali odabrati srednju školu i zanimanje koje nisu željeli. Neki su imali jako dobre ocjene i vjeruju da im je to omogućilo puno dobrih stvari u životu. E sad, razumijem ja i vas. Ne može baš svatko uvijek imati najbolje ocjene. I to je točno. Ali svatko se može truditi najviše i najbolje što može. Otkrit ću vam i tajnu. Roditeljima (a i učiteljima) je to zapravo i najvažnije. Ako odlučite da vam je važno učiti i znati i date sve najbolje od sebe, roditelji i učitelji će to itekako znati prepoznati i cijiniti. Ne vjerujete mi? Nema vam druge nego da pokušate i vidite!

K. Rana Gluhan, defektologinja

GALEB KLAUKAVAC

Simbol Jadranskog mora

Istražili smo

- Galeb klaukavac najveći je galeb južnog dijela Europe i vrlo često urbana ptica našeg priobalja.

- To je velika i snažna ptica, snažnog grudnog koša sa široko postavljenim krilima u letu.
- Tijelo mu je prekriveno perjem bijele boje i to na području glave, vrata i donje strane tijela.
- Galeb klaukavac vrlo je česta stanarica naše okoline. Najveći dio godine boravi u blizini mora, gdje se zadržava po lukama, većim uvalama i morskim kanalima između otoka.
- Najveće se kolonije nalaze na otocima Mrkanu, Bobaru i Supetru kod Cavtata, posebnom ornitološkom rezervatu.

Uradili smo

- Klaukavci su vrlo teritorijalne životinje, a nekad znaju i dobro prestrašiti onoga tko se uputio prema njihovim gnijezdima. Mi smo se uputili prema otoku Mrkanu.
- Mrkan je prekriven gustom, slabo prohodnom vegetacijom i ima manje otvorenog prostora pogodnog za

gniježđenje. Najpovoljnija mjesta za savijanje gnijezda nalaze na malim livadicama sa sjeverne strane otoka.

- Zaputili smo se i na otok Bobaru na opće oduševljenje mrkanskih galebova.
- Otok Bobara u neposrednoj je blizini, a njezina obala još je nepristupačnija. Površinom Bobara je manja i niža od Mrkana (oko 45 m), obrasla travom i

Predlažemo

- Galeba klaukavca trebamo zaštititi, jer smo mi ti koji smo promijenili izgled i osobine njegovog staništa.
- Prouzročili smo promjenu u hranidbenoj mreži što će ostaviti, i već je ostavilo, velike prom-

jene u prirodi čime neposredno i posredno ugrožavamo sami sebe i živi svijet oko nas.

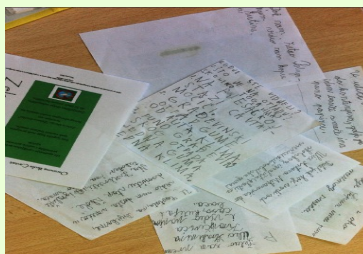
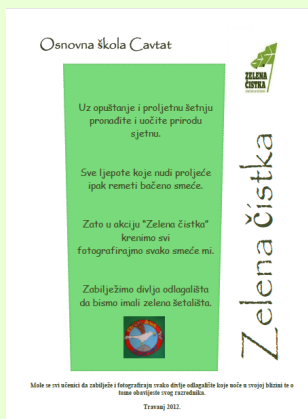
- Nemojmo odlagati smeće u vrećama koje osobito u ranim jutarnjim satima postaju galebovima glavna atrakcija i izvor hrane.
- Zabilježimo mjesta gniježđenja i o tome obavijestimo odgovorne organizacije!

Zelena čistka: Tema 2. projektnog dana

Zelena čistka, akcija na nacionalnoj razini, održala se i u svim našim

okoliš, uz pomoć djelatnika Konavoskog komunalnog društva.

O učinjenom smo obavijestili i lokalnu upravu, a s ponosom smo istaknuli da smo prikupili preko 300 kilograma starog papira. Sa zadovoljstvom ističemo kako smo ponosni učinjenim. Uživamo gledajući naš okoliš onakvim kakav treba biti: čist i blistav. Neka takav i ostane!

Cavtat je zasjaao novim, ekološki osviještenim duhom, a razni otpadni materijal prikupljao se i u Močićima.

školama, uz Dan planeta Zemlje. Učenici, učitelji i roditelji čistili su

Razgovor s profesorom biologije Ivanom Cikatićem o poeziji, glazbi i znanosti

Gitara, PLEME, biologija

Zapitate li se tko su i što su naši profesori van škole? Imaju li i drugo lice osim onoga u razredu? Čime se još bave? O nekima znamo dosta, a neke teško tek otkrivamo. O Ivanu Cikatiću, profesoru biologije u OŠ Cavtat, tek nedavno smo saznali skriveniju stranu njegove osobnosti. Otkrio nam je vezu poezije, glazbe i biologije.

HUMOR ULJEPŠAVA SVE

Je li biologija bila vaš najdraži predmet u školi ili je koji drugi razlog što ste se odlučili za taj predmet?

- Da, bila mi je najdraži predmet. Ali, volio sam i hrvatski, zemljopis i povijest. Uvijek me zanimala povezanost živog i neživog svijeta pa sam, eto, valjda zato i upisao biologiju.

Što u školskom životu volite, a što ne?

- Volim subote i nedjelje, praznike, a najdraže mi je ljetno. Šalim se. U školi volim kad djeca marljivo uče, slušaju i kad su pristojna. Volim se s njima šaliti i pričati o svemu i svačemu, isto tako i s kolegama i kolegi-

cama. Mislim da humor uljepšava sve napore i teške situacije u životu.

U zbornici ste u manjini, tj. okruženi ste kolegicama. Kako je raditi, uglavnom, u „ženskom“ kolektivu?

- U „ženskom kolektivu“ je lijepo raditi. Pogotovo ako si muškarac u manjini. Ustvari, uopće to više ne primjećujem. Ali da smo svi muškarci, sigurno bi bilo drukčije. Vjerojatno je bolje da su kolegice u većini. Mislim da je tako i ženama gdje su u većini muškarci.

POSKOK POSJETIO ŠKOLU

Kao pravi biolog uspješno ste riješili problem sa zmijom u školi. Ispričajte nam o tome i kako su kolegice reagirale na zmiju.

- Ustvari, naš meštar Mišo je malog poskoka, koji je dopuzao do stola dežurnog učenika, zgrabio nekim kliještima i stavio ga u staklenku. Prvo sam s tom staklenkom šetao školom prije nego sam ga odveo na sigurno, malo dalje od škole. Ajde dobro,

puno dalje. Međutim, neke kolegice, nakon prvobitnog zgražanja, su mi predložile da ga ubijem, ali to mi nije padalo na pamet. Ne sjećam se je li dežurni učenik taj dan zapisao pos-

koka kao posjetitelja škole.

Znate li koji su vam nadimak učenici dali i što mislite o tome?

- Znam, Cika, ali to je moj nadimak iz djetinstva, kao bratu i ocu. Meni je simpatično da me učenici nekada zovu nadimkom, ali da u svakom trenutku znaju tko je učenik, a tko profesor. Nadimci su kao ukras i često su humoristični. Nekad i ja učenike zovem po nadimku. To mi je nekako prijateljski.

PLEMENSKI ČOVJEK

Otkrili smo da ste plemenski čovjek i imate pseudonim. Što je Pleme, u kakvoj je vezi i zašto s vašim pseudonimom?

- Uređujem list za poeziju *Pleme* pod pseudonimom Galaktički Vapaj. Pseudonim mi je nekako spontano došao i ostavio sam ga tamo gdje mu je i mjesto. U poeziji. Zašto Galaktički Vapaj? Mislim da je sve sadržano u nazivu.

Rijedak je spoj biologije i pjesništva. Volite umjetnost. Svirate li kakav instrument?

- Sviram gitaru. I znam da naši učenici sviraju različite instrumente. Bilo bi lijepo kad bi postojao neki školski bend koji će svirati na projektnom danu ili za kraj godine. Spoj umjetnosti i znanosti odlična je kombinacija. Samo treba znati izmiješati sastojke. Možda to najviše radim u svojim pjesmama.

*Kada bih se morao opisati u tri riječi rekao bih:
nemiran, znatiželjan i kreativan. Biologija mi je bila najdraži školski predmet.*

bio-

Kako se predstavljate, kao log, profesor ili pjesnik?

- U školi sam profesor biologije, pišem i bavim se poezijom, predstavljam se kao Ivan.

CARPE DIEM!

Koji vam je poslovni moto ?

- Koncentracija, kreativnost i upornost.

Koji vam je životni moto ?

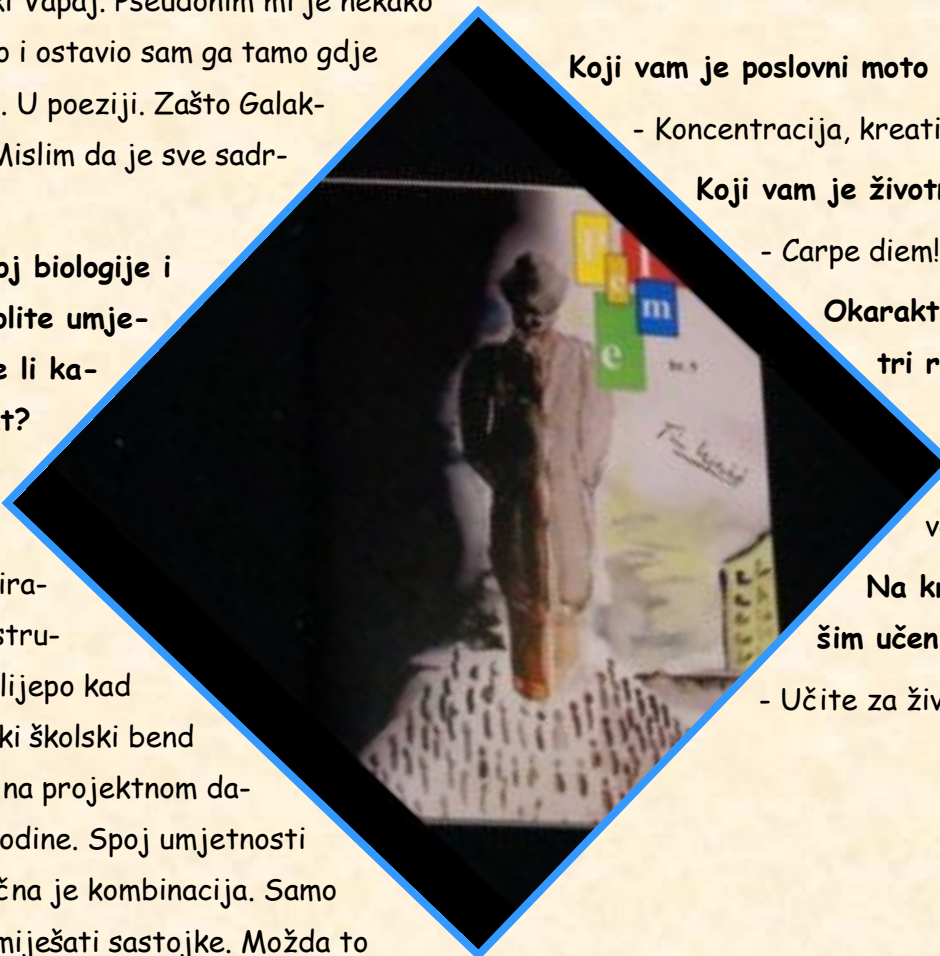
- Carpe diem! Iskoristi dan!

Okarakterizirajte se u tri riječi .

- Nemiran, znatiželjan, kreativan.

Na kraju, poruka vašim učenicima.

- Učite za život!

Autor: Ella Karamatić

VOLIM, ŽIVIM, DJELUJEM

Gotovo svi učenici škole uključeni su u barem jednu izvannastavnu, a velik broj učenika i u izvanškolske aktivnosti. Učenici mogu birati između različitih aktivnosti kao što su literarne, dramske, novinarske, likovne, knjižničari, ekolozi, mali zbor, sviranje melodike i blok-flaute, odbojku, nogomet, košarku, stolni tenis, rukomet, judo, istraživanje baštine i etnologije, vezenja, očuvanje okoliša, robotika, kreativci kao i različite humanitarne posjete u okviru izvanučioničke nastave. Koliko su učenici uspješni i koliko se pronalaze u odabranim aktivnostima saznali smo upravo od njih.

Nekoliko pitanja postavili smo našoj ravnateljici Kati Kukuljici o tome koliko su učenici aktivni i uspješni u izvannastavnim i izvanškolskim aktivnostima.

Koliko su učenici škole aktivni?

U našoj školi gotovo stopostotno su učenici uključeni u barem jednu izvannastavnu, a velik broj učenika i u izvanškolske aktivnosti. Na početku svake školske godine učenici popunjavaju anketni upitnik na kojem se izjašnjavaju o svojoj uključenosti za tekuću školsku godinu, a učenici koji dolaze iz drugih škola tijekom godine s radošću otkrivaju brojnost izvannastavnih i mogućnostima izbora izvanškolskih aktivnosti u našoj školi. Uloga učitelja je da nastoji

otkriti, pratiti i usmjeravati svakog učenika koji poželi usavršiti svoja znanja i vještine bez obzira na njegove ocjene iz određenog predmeta.

Koje aktivnosti najčešće biraju?

Brojne su aktivnosti koje naši učenici biraju: literarne, dramske, novinarske, likovne, knjižničari, ekolozi, mali zbor, sviranje melodike i blok-flaute, odbojku, nogomet, košarku, stolni tenis, rukomet, judo, istraživanje baštine i etnologije, vezenja, očuvanje okoliša, robotika, kreativci kao i različite humanitarne posjete u okviru izvanučioničke nastave. Polaznici odabranih aktivnosti tijekom školske godine imaju priliku svoja ostvarenja pokazati na natjecanjima, smotrama i natječajima, školskim priredbama, prigodnim svečanostima, javnim nastupima i posjetama tako da svake godine učenici i njihovi mentori i voditelji s najboljim rezultatima dobivaju priznanja, zahvalnice i pohvalnice. Učenicima priznanja postaju dio njihovog osobnog dosjea ali i uvjet za sudjelovanje na određenim školama poput „Škole stvaralaštva“ u Novigradu, ili kao priznanje u bodovima za upis u

srednju školu. Ljetopis škole nosi imena svih pohvaljenih i nagrađenih učenika, a učiteljima mentorima između ostalih uvjeta vrednuju se bodovima izvannastavni rad za promicanje u stručnom zvanju tako da naša „mala“ škola broji čak 9 učitelja mentora i savjetnika.

Koliko su uspješni?

Najveće zadovoljstvo svakom učitelju i zaposleniku škole je uspjeh učenika kako u trenutku dok je naš učenik, a i kasnije dok ga pratimo u daljnjem školovanju. U nabranjanju brojnih uspjeha netko bi se mogao osjetiti izostavljen pa ću izbjeći nabranjanje, nastojim da glas o uspjehu putem razglasa i mrežnih stranica dođu do onih kojima je stalo i koji nas prate s ciljem promidžbe pozitivnog odnosa prema radu.

Vaterpolo

Bavim se vaterpolom. Treniram svakodnevno. Istinski uživam. Iako je jako naporno, svaki umor i napor prolaze kad osjetim dodir vode. Najuzbudljiviji su mi turniri na kojima se s vršnjacima borimo za što bolji rezultat.

Trenirajući, stekao sam dosta prijatelja pa više i nisam tako sam.

Vlaho Stanović, 6.a.

Slobodno vrijeme pruža velike mogućnosti samoaktualizacije i ostvarenja osobnosti. Izvanastavne i izvanškolske aktivnosti su dobar odgovor na pitanje zbrinjavanja djece u vrijeme u kojemu je uobičajeno da su oba roditelja zaposlena. Kvalitetno i osmišljeno provođenje slobodnog vremena je u odgojno-obrazovnom sustavu organizirano najčešće unutar izvannastavnih aktivnosti. Škola može uspjeti u oblikovanju i realizaciji programa izvannastavnih aktivnosti na temelju kurikuluma u kojemu slobodu izbora imaju učenici i učitelji. Kroz aktivnosti, koje učenici dobrovoljno biraju u skladu sa svojim interesima i potrebama, ostvaruju specifična umijeća i sposobnosti te su izvannastavne i izvanškolske aktivnosti u ostvarivanju tih ciljeva od velikog značenja. Budući da djeca dobrovoljno odabiru aktivnosti, prisutan je visok stupanj motivacije što omogućuje širok opseg i lakše usvajanje znanja.

Uz stjecanje znanja i nove kvalitete znanja, važna je i zadaća poticanje interesa, pobuđivanje znatiželje, poticanje i razvoj kreativnosti te učenicima koji pokazuju pojedinačan interes za pojedina područja. Škola je danas jedno od rijetkih mjesta gdje se djeca mogu kontinuirano susretati, razgovarati, razmjenjivati ideje i usavršavati svoje socijalne sposobnosti.

Škola kao prostor stvarnih susreta pogodna je i za odgoj o slobodnom vremenu, a izvannastavne i izvanškolske aktivnosti pomažu ne samo u razvijanju dodatnih kompetencija kod djece, već i u poboljšanju ponašanja i uspjeha u školi.

Jelena Prohaska, pedagoginja

Ples i ja

Treniram step'n jazz. To je kombinacija plesa, stepa i gimnastike. Volim taj sport, iako to nije klasičan sport. Osjećaje pokazujem plešući. Inače sam šutljiva i tiha osoba. Ples mi pruža mogućnost ispoljiti pokretom ono što ne govorim. Iako nemam tremu na probama, na nastupima imam. Traje dok ne počne glazba, dok ne napravim prvi korak. No, to me neće spriječiti da se bavim plesom. Naprotiv, plesat ću sve dok me ples čini sretnom.

Ana Marija Rozić, 6.a.

Mažoretke

Mažoretkama se bavim treću godinu. Volim učiti nove pokrete i ići na natjecanja. Na svakom natjecanju imam veliku tremu da nešto ne pogriješim ili da mi ne ispadne štap. Srce mi lupa i sve u meni poskakuje.

Za tri mjeseca idem na natjecanje u Kaštele. Najviše se veselim putovanju. Nadam se da ćemo dobro otplesati i da neće biti pogrešaka.

Matea Grgurević, 6.a

Violina

Violina, oh, ta violina. Malo, drveno, virtuosno glazbalo čudesnog, čarobnog zvuka.

Prvi početci i susreti s violinom bili su vrlo uzbudljivi. A tek moje sviranje... Nije bilo baš bajno. Sve je škripalo i cvililo. Vjerojatno me zato brat nikada nije htio slušati.

Danas je drugačije. Primim li violinu u svoje ruke, ona postaje dio mene. Jedno smo. Dok sviram, sviram iz srca, svaki ton potegnut gudačkom nastao je iz ljubavi. Ali, najljepše od svega je izaći na pozornicu, pred publiku i raditi ono što voliš, što najbolje znaš i za što živiš. Svirati violinu! Neopisiv i nezaboravan osjećaj.

Svirala sam, sviram i svirat ću dok želja i žar postoje. Iz dana u dan, svaki dan! A samo jedan ton značit će tisuću najljepših riječi i tisuću najljepših osjećaja.

Nora Miljanić, 8.a

Robotika

Na robotici pravim robote i programiram ih. Do bar je to osjećaj.

Kad sam prvi put došao na robotiku prije godinu dana, bio sam uzbuđen. Tako je i danas. Napredujem. Programiranje je čudesno, vrlo komplicirano, ali zabavno.

Pri programiranju robota, osjećam se kao Bog kada je stvarao Zemlju. Ako pogriješim, začuđen sam. Znam biti i nesiguran, kad je problem u robotu. Moram programirati na drugačiji način.

Robotika je odličan predmet.

Pero Drobac, 6.a

Volim čitati

Čitam! Mama kaže i previše. Mislim da je pisana riječ najveće dostignuće čovjeka.

Čitamo koliko stignem i uzmognem. Čitanje me fascinira. Riječi i slova me obgrle maštom i nekom čarolijom spoje u smislenu cjelinu. Očaravaju me. Dok čitam, tonem u svijet mašte, nestvarnih likova, čudnovatih pojava i prekrasnih opisa. Čitam, koliko stignem i uzmognem.

U knjižnicama, tim odmornim mjestima punim raznih priča, bajki, legendi, zagonetki, romana i časopisa, sva mi knjiga šapće: "Čitaj menel".

Kriminalistički romani u meni istodobno bude radoznalost i zaprepaštenje. Avanturistički romani mi pripovijedaju pustolovine. Bajke mi šapuću, uvode me u nestvarni, misteriozni svijet maštanja. Poslovice govore istinu, ali me zagonetke tjeraju na razmišljanje, pa se zamislim. Pjesme me pak zadivljuju složnom harmonijom, novine izvješćuju o novostima.

Mama i tata drže se novina, sestre pak uživaju u časopisima. A ja? Ja najviše volim čitati viceve jer me nasmijavaju, a u životu je najvažnije smijati se, zar ne? Smijati se i čitati!

Marija Krilanović, 6. b

Košarka

Mnogi me pitaju: "Zašto baš košarka?" Reći ću vam. Košarka me ispunjava.

Ondje su moji prijatelji. Upoznajem mnogo ljudi i putujem. Košarka je za mene sreća, a sreća svakoga jača.

Rekao je slavni košarkaš Dražen Petrović: "Dok igram košarku, želim biti najbolji!"

Stipe Županović, 6.a

Odbojka

Nestrpljiva sam... Vežem kosu... Oblačim šorc i dres... Navlačim štitnike... Obuvam tenisice, zatežem ih čvrsto... Suigračice i ja spremamo se i pogledavamo. U njihovim očima vidim strah i uzbuđenost...

Izlazimo. Počinje... Obasipa me čudan znoj. Krećem prema terenu i stajem na svoju poziciju. Sve ostalo postaje nevažno... Loše ocjene, svađa s prijateljima ili čak s roditeljima, ljubavni problemi... Sve zaboravljam... Vrijeme usporava. Pažljivo pratim loptu i korake protivnika. Na teren izbacujem sve što potiskujem u sebi i što me muči. Sve je tako savršeno u tim trenucima... Trudim se i pogledima ohrabrujem svoj tim. Bez obzira na gubitak ili pobjedu, nije važno. Tim je druga obitelj. Složnost i iskrenost jednih prema drugima čini nas jačima. Taj osjećaj želim zadržati cijeloga života.

Neki svoje osjećaje pokazuju pjesmama, glazbi ili tekstovima, ali ja, ja ih iskazujem na terenu.

Katarina Baule, 8.a

Košarka

Bavim se košarkom. Trenirajući, osjećam se posebno. Na turnirima je prisutan i strah, no samo dok ne zabijem prvi koš. Igram s prijateljima. Pravi smo tim.

Košarka me čini sretnim. To sam ja. Igrač košarke.

Marko Prkačin, 6.a

BICIKLIJADA

Obzirom na ljepotu Konavala i pristupačnost terena Konavoskog polja gdje u vožnji sve češće susrećemo bicikliste planiranje druženja uz vožnju biciklom učenika od Čilipa do Ljute realizirali smo uz želju učenika, roditelja i učitelja.

Koraci realizacije:

- prijedlozi učenika na Vijeću učenika, motiviranje za servisiranje bicikla,
- iščekivanje je bilo veliko budući da su se na Državnoj cesti D8, a nama zvanom Magistrali od Čilipa do Grude oduljili radovi koje smo htjeli izbjeći,
- obavješćavanje roditelja na Vijeću roditelja o provedbi biciklijade (osiguranje sigurnosnih uvjeta-prometna policija),
- odabir aktivnosti-razrednici organiziraju izbor svojih učenika (pješačenje ili vožnja biciklom),
- plan vožnje i pješačenja, slobodno vrijeme (relacije, vremenski okviri, udaljenost, autobusi, smjer kretanja, igre, osvježanje, korisni linkovi, uključenost roditelja, povrata), upute dostupne na mrežnim stranicama uoči same biciklijade,
- planiranje uključenosti i poslova učitelja i ostalih zaposlenika, donatori pekara Pecolaj i Viva d.o.o., roditelji,
- organiziranje prijevoza pomagalom za vuču plovila za one koji su se suočili s teškoćama,
- izvanredna povratna informacija obzirom na zadovoljstvo naših učenika.

Vožnja biciklom zabavlja i odmara, možda smo bar nekoliko obitelji potaknuli na zajedničku vožnju u prirodi u slobodnom vremenu.

Kate Kukuljica, ravnateljica

Biciklijada

Jutro je. Mama me budi nježnim poljupcem. Okrećem se. Gledam kalendar. Pitanja mi skakuću po glavi. Sretan sam. Danas je biciklijada.

Silazim žurnim koracima niz stube. Doručkujem. Spremam se. Ulazim u auto. Ne mogu se smiriti. Prožet sam najljepšim osjećajima. U jednom trenutku je to sreća, u drugom adrenalin. Miješaju se. U trbuhu je strah i puno pitanja.

Dolazim na start. Bicikl je još jučer bio spreman za avanturu. Sjedam. Neću nikad zaboraviti taj trenutak sreće, hrabrosti, ali i straha. Minuta za minutom biva sve sporija. Pedale se vrte, naša srca lupaju.

Krećemo. Niz uši mi prolazi hladan vjetar i mala tanka maglica škaklja mi nos. Adrenalin me sve jače obuhvaća. Ruke mi se tresu. Priznajem. I strah je tu. Grm za grmom, predstavljaju nepoznati smjer. Polako gubim prijatelje koji brznim munje prolaze kraj mene. Pedalam i pedalam, idem u nezivjesnost. Bila je to duga vožnja.

Na horizontu vidim i čujem smijeh mojih prijatelja. Ispunjavaju me hrabrošću, ali i strahom. Prilazim sve poznatijem terenu. "Još dvije okuke!" Riječi koje mi poput vrtoglavice kružile po glavi... Cilj!

Ostatak projektnog dana proveli smo igrajući lovice, skrivice, nogometa,...

Brzo je prošlo... Došao sam kući, legao u krevet i razmišljao o savršenom danu kojeg neću tako brzo zaboraviti.

Matej Dugandžić, 6.b.

OKUSI INOZEMSTVA

Jednog kišnog jutra djelatnici naše škole pošli su na jednodnevni izlet do Mostara. I kiša je odlučila stati kako bi im bilo lijepo...a bilo je!

Početak školske godine, na jednom Učiteljskom vijeću, s veseljem je prihvaćen prijedlog jednodavnog izleta u Mostar za djelatnike naše škole. Odmah je dogovoren datum izleta, 27. listopada 2012. godine. O izletu smo izvijestili i naše djelatnike u mirovini te su se i oni sukladno svojim željama i interesima mogli prijaviti. Cilj izleta bio je zajedničko druženje u opuštenu atmosferu, daleko od škole i svakodnevnih briga. Na moje osobno iznenađenje, prijavio se veliki broj djelatnika. Organizirali smo sve potrebno za izlet i s čežnjom iščekivali dan našeg putovanja.

Nekoliko dana prije dogovorenog datuma polaska, ubitačne vremenske prognoze (pljuskovi i grmljavina cijeli dan) nisu nam dale mira. Ali, što je tu je! Idemo na izlet pa što bude. Nekoliko djelatnika je odustalo, neki zbog vremenske prognoze, a neki zbog neodgovornih iznenadnih obveza. Oni hrabriji nisu odustajali.

Krenuli smo ujutro u sedam sati, vrijeme oblačno, tmurno nebo nadvilo se iznad nas, ali to nas nije priječilo da se šalimo u autobusu, iako smo bili malo pospani. Zaustavili smo se u Neumu, malo okrijepili i nastavili put do Počitelja. Tamo smo izašli, vrijeme oblačno, ali nema kiše. Divno! Krenuli mi s namjerom razgledanja starog grada, kad ono, na samom početku nekoliko suvenirnica, a tvrđava na velikoj uzvisini. Ajme, tko će se sad gore popeti!? I tako, do vrha se zapute samo oni sa dobrom kondicijom, a ostali krenu u razgledanje suvenirnica i šopingiranje. Po povratku naših hrabrih „maratonaca“ s tvrđave, uputimo se u autobus i nastavimo putovanje do rijeke Bune.

Cijelo vrijeme naše vožnje, naša draga kolegica Nina, trudila se upoznati nas s kulturnim i povijesnim znamenitostima krajeva kroz koje smo prolazili, ali uzalud. Sa žaljenjem moram konstatirati da nam to baš i nije „polazilo za rukom“ pa smo se dogovorili da će nas tijekom povratka ispitivati.

Spustili se mi na Bunu, srećom štandovi zatvoreni, pa smo uspjeli nešto i vidjeti. Obišli smo izvor rijeke, muzej i bacili pogled na izuzetno visoke hridine koje su se nadvile nad njim. Nešto slično kao kad s plaže Pasjače pogledate hridine iznad. Strašno, ali ipak veoma zanimljivo! Krenemo mi s parkinga dalje, kad ono nismo svi, nedostaju dvije kolegice. Stojimo tako s autobusom na cesti, zatvorili promet i čekamo, a njih nema pa nema. Zovemo na mobitele, ali nema signala. Što ćemo, previše su nam drage da ih ostavimo. Nakon nekog vremena pojave se, polako šetandom dolepršaju do nas, uđu u autobus i nastavimo dalje.

Nećete vjerovati, svo ogladnili, netko od čekanja, a netko od šetanja i razgledanja. Odlučimo krenuti na ručak. Došli do restorana, počne padati kiša. Odlično, neka sada malo pada pa neka nas onda pusti da obiđemo Mostar. Tako i bilo. Ručak uistinu obilan i ukusan, najeli se dobro i krenuli u obilazak hercegovačkih podruma ispod restorana. Zanimljiva vinoteka u ogromnim podrumima, kupili malo vina pa se uputili u Mostar. Kiša prestala, izvrsno!

Došli u Mostar i odmah se zaputili u stari grad, prešli preko starog mosta, razgledali malo suvenirnice, popili kavicu, a onda u šoping centar.

Raštrkali se po šoping centru kako bi pronašli ponešto za sebe i svoje najmilije po povoljnim cijenama, ali slabo, ništa posebno, nije neki izbor, a cijene kao i kod nas. Uzalud potrošeno vrijeme.

Krenemo kući, a u Mostaru počne strašna grmljavina. Cijelim putem nije padala kao ni tijekom obilazaka tako da smo mogli uistinu uživati u svemu. Kišobran uopće nismo koristili. Sjedamo u autobus, tresemo se od straha, trema nas hvata jer sada će ispitivanje. Prepali se mi, a svo ispitivanje svelo se na ono što je tko kupio,...

Put je prošao dobro, svi smo bili zadovoljni kako smo se lijepo proveli. Složili smo se da ćemo ovo sigurno ponoviti i to vrlo brzo.

I oni su k

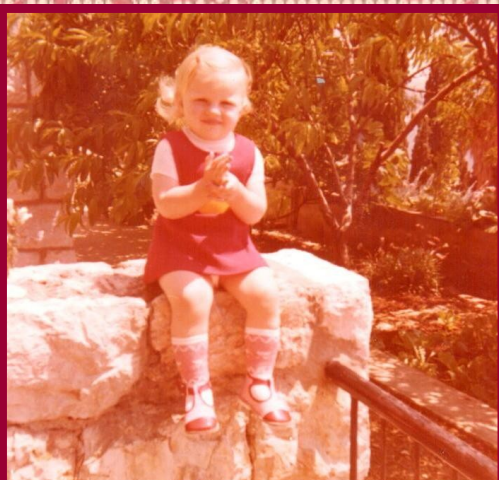
II.

Jedne godine 1. travnja htjela sam mamu zeznuti pa sam smislila "neslanu" šalu. Rekla sam joj da ju je naša nepoznata susjeda pozvala na kavu. Mama je zbunjeno pozvonila na njena vrata, a susjeda joj je sva u čudu otvorila. Zajedno su popile kavu, a poslije je mama samnom obavila ozbiljan razgovor.

Ankica Strmečki

**Renata
Čičak**

Bila sam dobro dijete koje je voljelo igru, priče i pjesme. Obožavala sam slatkiše i sok od naranača iz baki-nog vrta. Ta moja "ljubav" prema slatkišima dovela me i do prvog razočarenje.

Tatina tetka imala je mačku koju sam znala podragati po glavi, povući za rep i sl. Bila je strpljiva i podnosila je moje izljeve nježnosti. Jednoga dana ispred nje je bila kutija kekisa u kojoj nisu bili kekisi, već hrana za mačku. Budući da to nisam znala, ispružila sam ruku i htjela se poslužiti. Mački se to nije svidjelo pa me ogrebala.

Rasplakala sam se, pobjegla i tužno ponavljala: "Maca ganela!"

Mirjana Rodić

Vjerovali ili ne, mama me izgubila na zagrebačkom Dolcu. Osvrćući se lijevo i desno da vidim gdje je mama, prišla mi je baka za koju je moja četverogodišnja mašta mislila da je vještica. Primila me za ruku i odvela u neku prostoriju. Pitala me kako se zovem i kako mi se zove mama. Nakon par minuta pojavila se moja mama. Dugo sam vjerovala da ju je "vještica" pozvala uz pomoć staklene kugle ali na moje razočaranje u pitanju je bio samo razglas. Od tad sam mamin brzi i dugi korak pratila u stopu.

**Marija
Obradović**

bili djeca dio

Margita Jovičević

Kao djevojčica sam bila jako tvrdoglava. Primjer toga je kupovanje Cedevita bombona prije odlaska u vrtić. Svako jutro mi je tata OBAVEZNO morao na Pilama kupiti Cedevitu jer u suprotnom nisam htjela ići u vrtić. Svi su nas već znali pa i prodavačice koje bi svako jutro čekale spremne s bombonima. To je bila tradicija koja se nije smjela prekršiti. Odlazak u vrtić + kupovanje bombona išli su u paketu. Bez obzira što su promijenile dizajn, Cedevita bombone mi i danas izma-me smiješak na lice.

Karmen Miljević

Davor Novevski

**Marija
Seper**

Nataša Bećir

SLIJEPI PUTNIK

Kad sam bila mala najviše sam voljela sam knjige, barbike i šetnje. Mama kaže da se nije smjela našminkati za izlazak prije nego bih zaspala jer bih vrištala da idem i ja. Upravo zbog te ljubavi prema šetnji dogodila se priča koja je obilježila moje djetinjstvo. Još i danas ta se priča prepričava na obiteljskim okupljanjima i kad god kažem da sam bila mirno dijete uvijek se nađe netko tko me podsjeti na nju. Dakle, jednog lijepog sunčanog dana moj je dundo (profesionalni vozač autobusa) doveo pred kuću autobus da ga opere i sredi prije nego krene na posao. Nisam se u to vrijeme baš imala prilike puno voziti autobusom pa mi je to izgledalo vrlo uzbudljivo prijevozno sredstvo. U kojem točno trenutku se u moju maštu ušetala ideja da se sakrijem iza sjedala i odem s dundom u vožnju kao slijepi putnik-ne znam. Znam samo da je autobus krenuo a i ja s njim. Ako vam je ostalo nejasno, nisam se javila nikome, pa ni dundu vozaču. Srećom, u jednom trenutku presudila je moja znatiželja pa sam izvirila iz sjedala da vidim što se događa i dundo me vidio. Naravno, brzim okretom autobusa vratio me doma. Trebam li uopće napominjati da je za to vrijeme za mnom bila potraga u cijelom susjedstvu? Mami i papi sam skratila život za par godina. Dundo se radi mene preznojio i zakasnio na posao. Susjedstvo me zafркавало mjesecima nakon toga. I na kraju, sebi sam osigurala nadimak „pice od skandala“... i nisam ga se riješila do današnjeg dana.

Katarina Rana Gluhan

Kao mala bila sam vrlo razigrano, veselo i snalažljivo dijete. Jednom prilikom bila je predstava u školi i trebala sam recitirati pjesmicu. Naučila sam pjesmicu vrlo dobro ali prilikom recitacije došla sam do pola pjesmice i dalje se nisam mogla sjetiti. Međutim, nisam stala, jednostavno sam se snašla i ostatak izmislila. Sve u svemu bilo je dobro, sve sam ih oduševila, kao i pjesmica, naravno!

Perica Tomšić

**Ljubica
Brailo**

Kad sam bila mala (4, 5 godina), mama je svake subote ujutro isla u spenzu i kupovala velike vrećice bombona da ima kad dođe neko dijete doma i uvijek je dijelila te bombone. Jedne subote ujutro nije bila doma, a ja sam sve bombone iz kuće podijelila svima koji su naisli i nije ostao niti jedan bombon. Mama nije znala za to dok nije htjela dati bombon jednom djetetu, a naravno, bombona više nije bilo. Naljutila se i strogo mi zabranila bombone i od tada ih je uvijek skrivala.

Marijana Novak

"Došlo doba da se rastajemo..."

Početak ove školske godine obilježio je i odlazak naših učitelja Dobroslava Zaninija i Nede Jovice u zasluženu mirovinu. Puno su značili u našim životima, svoj život i rad posvetili su učenicima i zato ćemo im biti vječno zahvalni. Ovim putem ih još jednom želimo pozdraviti i poželiti im sve najbolje u daljnjem životu.

Koncem prošle školske godine učiteljica **Nedjeljka Jovica** nakon niza odrađenih godina rada u školi odlučila je otići u mirovinu i svoje mjesto prepustiti mladima. Osvrnut ćemo se na trag i rad naše kolegice.

Od osnovne škole od svog oca imala je podršku za postati trgovkinja, učiteljica ili kuharica. Nagovor prijateljice da ide u glazbenu školu u tradicionalnim prilikama cavtatske sredine pak nisu mogle djelovati na njenog oca.

U Dubrovniku je završila gimnaziju pedagoškog smjera, a prve dvije godine je provela u ženskom đlačkom domu. Ostale godine svakodnevno je putovala autobusom. Pedagošku akademiju diplomirala je 1970. godine u svojoj 22. godini. Prvo radno mjesto je bilo zamjena kolegice na porodičnom dopustu u Cavtatu, slijedile su PŠ Uskoplje, Gabrile i Komaji, a do kraja službovanja ostala je u Cavtatu. Ako se uzme u obzir da neke generacije nije učila kontinuirano odgajala je i obrazovala 10-ak generacija učenika koji ju i danas pozdravljaju gdje god je sretnu. Promijenila je dva ravnatelja i tri ravnateljice, a više puta se ponovilo kao i drugim učiteljima da je učila i roditelje i njihovu djecu.

Mnoge su generacije bile brojne, a interesantno je da je u dvije generacije imala od 36 upisanih pa se broj popeo na 40, tek iza rata brojke učenika su se smanjile ispod 30.

Najdojmljivije u počecima rada je život u seoskim područnim školama zasnovan na visokoj razini povjerenja učenika, roditelja i učiteljice što je za svakog početnika neobično važno i poticajno.

Profesionalni odnos proširili su se neminovno i na prijateljske odnose između kolega pri čemu nije nedostajalo ni druženja, ali se uvijek pazilo na važna učiteljska i školska načela.

S godinama je mijenjala i odnos prema učenicima, usavršavala se i pratila dostignuća, ali uvijek je imala visoku osjetljivost na ono što proživljavaju njezini učenici posebno štiteći slabije. Pravedna i poštena za sve bez razlikovanja učenika po bilo kojem statusu, a uvažavanje i razumijevanje bili su joj moto. Nije se kitila priznanjima, pohvalnicima ni u napređenjima jer ju je krasila skromnost.

Nakon 43 godine rada u školi za sebe kaže da nosi lijepe uspomene na svoj radni vijek, služi ju zdravlje i uživa u mirovini koja je za hrvatske prilike pristojna.

Maja Dukić i Kate Kukuljica

Dobroslav Zanini, naš matematičar Dobruško, kako smo ga zvali, od ove školske godine otišao je u zasluženu mirovinu. Dobruška poznajem od davne 1970. godine kada smo započeli kao nastavnici svoj radni vijek u istoj školi, OŠ Čilipi.

Uvijek je bio spreman pomoći svakome učeniku, imao je razumijevanja za dječje nestašluke, uvijek spreman na praštanje i zaboravljanje.

Iako matematičar, veliki je ljubitelj i poznavatelj lijepe književnosti, posebice dramske.

Pored rada u školi bio je uspješan vaterpolist i vaterpolo sudac.

Imao je široko obrazovanje što je rezultiralo i uspješnim sudjelovanjem u mnogim kvizovima znanja na televiziji.

Dobruško je uistinu bio iskren i pravi prijatelj, ljubitelj klapske pjesme i čuvatelj tradicije i običaja svoga Grada.

Ljubica Brailo

Iz moga pera

Zima

Zima.
Ledena žena
bez fena.
Trči po gradu,
veseli djecu,
budi nadu.
U kući okićen bor,
Vesele pjesme pjeva zbor.
Pahulje odnijela kiša
ulice su puste
nema ni miša.

Borna Obradović, 6.a

Palma

Gle, palma se nadvila nad more
I sluša.
Valovi zapljuskuju pješčanu
plažu.
Vjetar je njiše...
Pjenušavo more
pozdravlja valovima.
Divne li raskoši.

Nikola Marin, 6.b

Maslina

Raskošna krošnja
sakrila
deblo staro.
Čvrsta kao stijena
vjetrovima prkosi
od malena.
Plodovi crni
zlatnu tekućinu daju.
Ej, mudra starice!

Marija Krilanović, 6.b

Moja pustolovina

Jednu noć čula sam kroz prozor moje sobe neki razgovor. Dvije pahulje su razgovarale i uporno se smijale. Tko bi tako zaspa! Možda netko bi, ali ja nikada. Bila sam toliko umorna, okretala se tamo pa ovamo, nika-ko zaspati. Onda se još iz moga vrta čuo neki duboki glas. Digla sam se iz kreveta i pogledala kroz prozor. To je bio moj dragi Snjegović. Pričao je viceve bijelim pahuljicama. Imal sam i ja nekoliko viceva u glavi, te onako u pidžami izašla sam vani. Odjednom su svi ušutjeli, stišali se. Vratila sam se razočarana i hladna u svoj topli krevet. Uskoro sam ponovo čula vesele glasove pahuljica i Snjegovića. Više se nisam dizala, ali od njihovog smijanja nisam mogla zaspati do dugo u noć. Sutra ujutro prije škole sve sam na brzinu ispričala mami koja je mislila kako sam sve to sanjala.

Volim zimu, Snjegovića i pahuljice, ali još više volim kada naspavana idem u školu.

Vanesa Vidaković Natrlin

Zimska noć

Spustila se tiha, tamna noć. Ležim u toploj postelji. Sklapam oči. Čujem... Vjetar svira laganu melodiju. Zvu-či poput najljepše uspavanke. Mjesec sjaji okružen zvijezdama. Prave mu društvo. Vidim pahulje. Spuštaju se poput balerina. Svaka će pronaći mjesto. Ujutro će osvanuti rajska bjelina. Pahulje dotiču prozor i stva-raju slike koje se mijenjaju iz minute u minutu. Zatvaram oči... Želim da čarolija zimske noći zauvijek tra-je.

Ana Marija Rozić, 6.a

Metereološki izvještaj

Rano jutros zabrinuto sam slušala novi metereološki izvještaj:

Uskoro se očekuje kiša testova, pa molimo šake da obvezno ponesu kišobrane znanja. Nakon toga padat će snijeg ocjena, moguće su i jedinice. Potom slijedi kratko razvedranje. U veljači predviđamo pijavicu koja će četvrtaše odvesti na Sniježnicu. Zatim nas očekuje kišica testova, a već dan poslije stiže vjetar usmenog ispitivanja. Nadamo se anticikloni petica. U slijedeća tri mjeseca povremeni pljuskovi RPT-a, lektira, sastavaka, opisa i zemljovida. Lipanj nam donosi potpuno razvedranje uz obilje sunca.

Kad malo bolje promislim, ovaj izvještaj i nije tako loš. Trebam samo navući čizme i hrabro poći u školu.

Lucija Hartman, 4. a

Zima

Žena hira puna,
naseljem prolazi
na glavi srebrnu krunu
brižno pazi.
Zima ledena
obasipa
draguljima.
Ljudska srca
veseli
snijeg
blještavo bijeli.
Pozdravlja drvosječe.
Skuplja darove.
U oblake
nosi vjetrove
hladne
u krajeve daleke.

Robert Senjo, 6.a

Čempres

Uspravno kao vojnik stoji,
godišnja doba pažljivo broji.
Ničega se ne boji,
svoju sudbinu kroji.
Ništa mu ne mogu sunce i kiše,
vjetar mu prijeti, jako ga njiše.
Raste začudnom brzinom,
ponosan svojom visinom.
Izviđa uspravne grane,
zimi, ljeti, zelene i sjajne.
Malo kojoj ptici on je dom,
živi sam u svijetu svom.

Katarina Skurić, 6.b

Dosada

Dosada je teška stvar,
kad ti je dosadno
sprijateljem izađi van.

Dosada je kradljivac sreće,
kad se zabavljaš
nitko ti je ukrast' neće.

Kad nikog kod kuće nema
napasti dosada se sprema.

Dosadni su kišni dan,
mokre ulice, nikog vani.

Kad ti je dosadno
napiši pjesme
da sve brige nestanu.

Ante Vinković, 7. a

Čitajući učimo iz knjiga za budućnost

Čitajući učimo
Čitajući saznavamo
Čitajući upoznavamo svijet oko sebe.

Upoznavamo razna bića
Što ih ta knjiga skriva.
S njima putujemo u tajanstvene zgode
Koje k putu mašte vode.

Naš pogled se na život mijenja,
Čitajući sve veselija djela.
Knjige su važan dio nas
U budućnost upućuju nas.

Nika Skurić, 7. b

Zvezdana noć

Zvijezde su na nebu, snijeg je posvuda, došla je noć. Vani tišina, majka djeci čita uspavanke, otac skuplja drva hladnim rukama.

Nino Mišić, 6.a

Intervju s Bob Marleyem, istinita priča o borbi za mir

Bob Marley - reggae kralj

Iskrenošću svog vedrog duha ispunio je svijet mirom.

Popularni pjevač Bob Marley bio je savršen primjer čovjeka koji zna voljeti glazbu i glasnom pjesmom slati izravne poruke, iskrenom željom za poštovanjem među ljudima, neovisno o njihovoj boji kože, vjeri i drugim tipičnim razlikama. Svojim postojanjem, ovome svijetu dao je iskru koja je zapalila male rasističke umove i promijenila im mišljenja kojim su proklosili, a sada doprinose drugima.

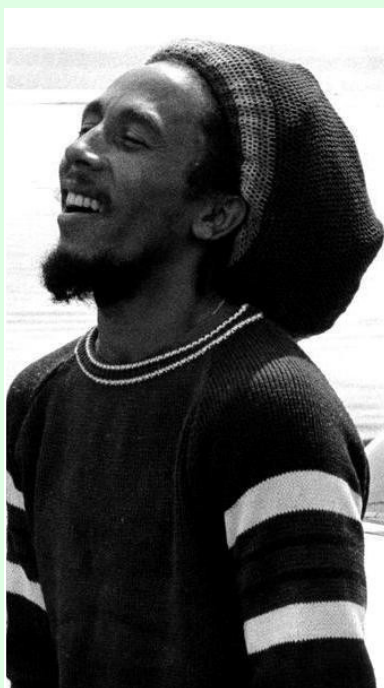
KAKO JE PJESMOM USPIO PROMIJENITI ONO ŠTO NITKO NIJE MOGAO?

Recite nam nešto o svome radu, mišljenju drugih ljudi o vama i nekoj jednostavnoj osobini po kojoj ste se isticali.

-Odrastao sam na Jamajci. Kao dijete se nisam razlikovao ni od jednog drugog dječaka, ali sam bio veliki borac za pravdu, uvijek sam bio čvrstog karaktera i nikad nisam mogao gledati kako netko vara i spletkari dok ja to znam. Iako je to tada bilo samo u dječjim igrama, morao sam ispraviti nepravdu. I danas sam čovjek koji ima karakter onoga nevinoga djeteta koje je milo i nježno, ali se sada bori za velike nepravde proste širom svijeta. Ne mogu reći da sam ikada radio jer radom se umaraš, a ja sam stvarao i tako se

opuštao. Nikada nisam pjevao kako bih postao popularan i imao novca, pjevao sam ono što sam osjećao, ono što se u meni raslo, ono što je činilo mene.

Recite nam kako doživljavate

Ljubav u svijetu?

Doživljam ju točno ovako :

Kažeš da voliš kišu, ali se skrivaš ispod kišobrana kada pada ...

Kažeš da voliš sunce, ali tražiš hlad kada grije ...

Kažeš da voliš vjetar, ali kada puše zatvaraš prozor ...

Zbog toga se plašim kada kažeš da voliš mene ...

Recite nam nešto o životu malenih na Jamajci?

Život je jako težak, djeca su radoznala i pametna kao i sva druga,

ali nemaju dovoljno kako bi išli u školu i jednoga dana postali obrazovani ljudi. Na jednak način odrastao sam i ja i zato smatram da bi svi trebali cijeniti što imaju, jer tamo negdje ima netko tko bi za to dao sve.

Kako ste otkrili glazbu „Crne Amerike“ i što smo mogli osjetiti u vašoj glazbi?

Odrastao sam u sirotinjskom dijelu na Jamajci, gdje sam otkrio glazbu crne Amerike zahvaljujući američkim radijskim postajama. Nasljeđe ropstva i svijest o afričkoj domovini uvijek se mogla osjetiti u mojoj glazbi, čak i kad sam osvojio slušateljstvo Zapada.

Kako su vas nazivali u rodnoj zemlji, što poručujete svojim pjesmama i dokle ste došli u svijetu?

Svojom glazbom pokušavam rasprostraniti poruku ljubavi i mira, u rodnoj zemlji me nazivaju „Bob prorok“, a moj utjecaj u svijetu seže i do politike.

Ovaj veliki čovjek dostojno je umro u svibnju 1981. rekavši:

„Duboko vjerujem da samo jednom u svom životu nađeš ljude koji su u stanju da cijeli tvoj svijet okrenu naopačke.“

Anđela Topić, 8. b

Willie opet s nama

Dragi naši čitatelji,

kao što i sami vidite, Willie nam se vratio. Što je ovo - pitate se? Ne mogu otkriti intrigantne dijelove cijelog postupka, ali vam mogu reći da su rezultati ovih novih izvanrednih istraživanja nadmašila i vašu najveću maštu. Kada sam načula da je William Shakespeare jedan od "na dan oživiljenih" iskoristila sam ovu priliku da s njim porazgovaram prije nego ga paparazzi napadnu. Dakle, bez prevelike skromnosti, evo mog najnovijeg intervjua s književnikom Willijem.

Započela bih s nekim jednostavnijim pitanjima. Možete li nam, gospodine William, reći nešto više o svom rođenju i postanku?

Molim vas, zovite me Will. Rođen sam u Stratfordu u Engleskoj, na rijeci Avon, 23. travnja 1564. Rođen sam kao treće i najstarije muško dijete od nas osmero djece. Radije ne bih govorio previše o osobnim stvarima, ali mogu reći da mi je otac bio trgovac i zanatlija, a kasnije je postao i gradonačelnik Stratforda.

Budući da ste imali prosječnu obiteljsku i financijsku pozadinu, kakvo obrazovanje imate?

- Bio sam samo u mogućnosti da pohađam školu osnovnog obrazovanja u Stratfordu, gdje sam dobio znanje latinskog i grčkog jezika.

Will, mnogi smatraju kako niste pravi autor mnogih vaših poznatih predstava. Vjeruje se kako je Francis Bacon pravi autor. Postoji li opravdanost tih sumnji?

- Apsolutno ne! Neki ljudi to vjeruju samo zato što sam na jednostavan i brz način došao na scenu i što nemam obrazovanje kakvo se od mene očekuje da bih sve to postigao. obrazovanja da nisam autor. Također su pokušali moj rad pripisati Christopheru Marlowu, ali uvjeravam vas, ja sam pravi autor, nitko drugi. Samo mogu reći da je ljubomora jedini pokretač takvim glasinama u koje nebi trebali vjerovati oni koji tvrde da su mi odani. A za takve sam i

stvorio sve što je iza mene. Ovi drugi me ne zanimaju.

Tako je Will. Nećemo se više doticati te teme. Nego, opiši nam svoje početke u kazalištu?

Shakespeare: Moj prvi posao je bio čuvati konje muškaraca koji su se zaushtavljali ispred kazališta. Kako sam puno vremena provodio ispred kazališta, znatiželja me potjerala da uđem i vidim što se unutar kazališta dešava. Tada sam se prvi put zaljubio u kazalište i sve vezano za njega.

Postoje glasine o vašim glumačkim sposobnostima. Ima li istine u njima?

- Pa, nema se tu što skrivati, prilično sam loš glumac. Upravo zbog toga sam običavao uzimati manje uloge u predstavama. Srećom, moje sposobnosti kao dramaturga su puno veće, bez lažne skromnosti, tako da sam postao partner jedne od najboljih kazališnih družina.

Otkud ste crpili ideje za svoje predstave?

- Većinu sam preuzeo iz poznatih priča i povijesti.

Upravo zbog toga vas često i kritiziraju za nedostatak originalnosti u svojim dramama, jer one dolaze iz dobro poznatih priča i povijesti. Možete li nam to malo objasniti?

- Budući da postoji toliko dobrih priča s kojima se može raditi, mislim da nema razloga da izmišljam nove. Smatram da je moja publika dobro upoznata s tematikom mojih drama. U biti, moj posao je da dobre legende učinim još boljim. Mislim da sam to dosad uspješno radio i da mi se nema što tu zamjeriti.

Pokušavate li ikada u svojim preds-

tavama poslati poruku i životnu lekciju publici?

- Definitivno, barem u većini njih. Ako ste, na primjer čitali ili gledali dramu "Romeo i Julija" mogli ste i sami shvatiti da je poruka jasna: ne bismo trebali stare svađe i mržnje osvećivati i držati živima. Svaka osveta i borba će dovesti samo do tragedije i gubitka za sve.

Kako točno uspijevate zabaviti različite vrste ljudi, ili da se izrazim vašim vremenom: klase ljudi?

- Tu može biti prilično mješovita publika, od plemstva i dobro obrazovanih do onih koji se ne znaju ni potpisati. Da bi svi bili zainteresirani moram uključiti puno akcije u predstavama poput borbe mačevima, plesa, pjevanja pa i klaunova. Obrazovaniji više cijene scenarij i glumu, ali također uživaju i u dobroj borbi mačevima.

Mislite li da bi ženama trebalo biti dopušteno da nastupaju u predstavama?

- Moram priznati kako je nezamislivo da se žena koja drži do svog ugleda pojavi na pozornici. Svaka kazališna družina u kojoj otvoreno glume i ženske glumice riskira jer može izgubiti ne samo sponzore već i cijenjenu publiku. Neću poreći, nekoliko puta sam i sam bio u prilici da sam morao uzeti žensku glumicu kada mi je nedostajalo muških glumaca, ali svaki put je to bilo pod muškom krinkom, naravno.

Na kraju sam se nadala da biste nam mogli dati neke savjete za naše učenike buduće dramatičare i glumce?

- Naravno. Nema tajne kako postati pisac ili glumac, jednostavno samo treba imati hrabrosti i odanosti. I nikada ne smijete odustati. Slušajte kritike i učite iz svojih grešaka. To je jedini način da postanete najbolji.

Autor: Ivana Blažević, 8. b

JESTE LI ZNALI?

Leptir mašne neka su vrsta muške kravate, ali ne bilo kakve. Kao što sama riječ govori one su u obliku mašne. Nastale su od naobičnije kravate, na samo malo konpliciraniji način. Kroz cijelo to razdoblje nastanka kravate, te leptir mašne svodi se u deset činjenica.

1. Naravno sve je počelo iz davnina, kad su nastupali ratovi. Prvo ime je bilo "Cravats". Zašto? Jer Francuzi, očito iz nekih njima smješnih razloga, nisu mogli izgovoriti "Croat" kako treba.
2. Bila je tu i industrija koja "rađa" moderne kravate. Oni su, osim dječjeg rada, zagađenja i žena na radnom mjestu, dali kravate koje muškarcima vole još i dan danas. Izmislili su lakši čvor i jednostavniju uporabu jer su kravate tada bile šik.
3. Na prijestolje je nešto kasnije došla tako zvana "luda kravata". Nekoliko godina nakon borbe s nacistima, američki vojnici su se vratili domovima, te odlučili odustati od vojske i nastaviti živjeti američkim stilom. Nosile su se šarene kravate u škole i na druge poslove. To je trajalo samo dvije godine do 50-ih.

OSMOSMJERKA

Š	Z	G	U	M	I	C	A
K	K	L	Z	L	I	S	T
O	L	O	V	K	A	A	O
L	U	B	O	Nj	R	T	R
A	P	U	N	I	C	A	B
U	A	S	O	G	G	L	A
T	V	O	D	A	O	O	B
O	Š	T	R	I	L	L	A

Škola	olavka	list	torba
Olovka	klupa	voda	sat
Knjiga	gosti	auto	igla
Globus	gumica	oštrilo	baba

ZAGONETKE

Četri brata putem trče, jedan drugog stići nemogu.

ČOKITA

Bijele koke ispod strehe vire.

UBIZ

Po vodi plovi, po suhom hodi, a iz kuće se ne izvlači.

NJOKARAČ

Vodom ide, ne bučka, travom ide, ne šuška.

NESAJ

Uredile: Mia Janković i Lucija Vragolov, 6. b

USPAVANKA

Usred sata, profesor se obraća jednom od učenika:

- Molim te, probudi toga što spava pored tebe.

Ovaj će začuđeno:

- A zašto baš ja, budite ga vi, pa vi ste ga i uspavali.

JEDINICA

Vratio se Perica sav sretan iz škole:

- Mama, mama, dobio sam jedinicu iz matematike. Jupiiii!

- Pa kako se možeš radovati?

- A kako se ne bih mogao? Pa drugi nisu ništa dobili!

Kaže učiteljica Ivici:

-Pusti te Sportske novosti, i malo čitaj matematiku.

-Evo naprimjer, koliko je 3:3

-Pa nerješeno.

Stiže Ivica kući i govori mami:

-Učiteljica iz povjesti mi je dala jedan jer nisam cinkao.

-A koga je trebalo cinkati?

-One koji su ubili Julija Cezara.

KAŠNJENJE

Pita učiteljica:

- Zašto ti Perice svaki dan kasniš u školu?

- Zato što na uglu pre škole stoji znak na kojem piše "USPORI ŠKOLA!"

HOROSKOP

OVAN – 21.03.-20.04.

Ivano Balić (1. travnja 1979.) rukometaš

CURE: Izgledat ćeš sjajno! Biti ćeš puna energije, a znat ćeš i kako ju iskoristiti. Poma-gat ćeš svima i imati dovoljno vremena za učenje, prijatelje i druženja, treninge, glazbe-nu školu... Pri kraju školske godine dani će ti biti obični. Neka će se ljutnja nakupiti u tebi, ali sve je to prolazno.

DEČKI: Povremeno ćeš povisiti glas na rodi-telje, pa će oni možda učiniti isto. Suzdrži se i izbjegavaj to! Više vremena morat ćeš posve-titi obiteljskim obvezama. A loše ocjene, one su znak da se trebaš češće prihvatiti knjige! Za popularnost koju si nekada imao, sada je treba dokazati i pokazati ponovo. Teško ćeš podnositi odbijanja.

RAK – 22.06.-23.07.

Tom Cruise (7. lipnja 1962.) glumac

CURE: Zasad si super raspoložena! Za 2-3 tjedna osjećat ćeš se kao da nitko ne razumije ono što ti govoriš. Bit će prilično teško i iscrp-ljujuće, ali na sreću, kratko će trajati. Domalo ćeš biti sigurna što želiš! Tvoja marljivost i upornost bit će višestruko nagrađene!

DEČKI: Vi ste poznati romantičari. No, ove godine bit ćete prisebni. To će vam pomoći da se posvetite školskim aktivnostima i obveza-ma. Otkrijete li neki novi sport, uložiti ćete vrijeme i energiju da ga savladate. Odlučili ste sve ostvariti vlastitim snagama! Sretno!

VAGA – 24.09.-23.10.

George Gershwin (26. rujna 1898.) glazbenik

CURE: Upoznat ćeš prijateljicu s kojom ćeš provoditi svaki slobodan trenutak. Rijetkost je naći povjerljivu prijateljicu zato nemoj propu-stiti priliku! Bit će ti žao. Misliš da ti je život težak, ali nije. Samo malo više samopo-uzdanja i već ćeš se osjećati bolje.

DEČKI: Osjećat ćeš se čudno. Misliš da te drugi doživljavaju drugačije od tebe samoga. Trebaš samo malo bolje upoznati sebe i više nećeš ovisiti o tuđim mišljenjima, osjećat ćeš se bolje! Želiš biti primječen i viđen.

JARAC – 22.12.-20.01.

Edo Maajka (22. prosinca 1978.) glazbenik

CURE: Imaš super narav. Uvijek si bila sklo-na svojim odlukama, ne dopuštaš da ti drugi govore što ćeš misliti, a što raditi. Odlično ćeš se provoditi, a još i bolje osjećati. Nепrestano si vesela i uživaš u društvu. U školi ipak tre-baš biti malo ozbiljnija. Ali zasad, uživaj!

DEČKI: Odgovoran si, samouvjeren i marljiv. Uspjeh ti je zajamčen! Istina je da će ti mnogi zavidjeti na uspjehu, super ocjenama i mnogo-čemu drugome. Zato ti mir i dosada neće od-govarati. Ipak nemoj se previše hvaliti svojim uspjehom da se ne urekneš!

BIK – 21.04.-21.05.

William Shakespeare (23. travnja 1524.) književnik

CURE: Tvoje raspoloženje bit će izvrsno! Društveni život bit će bolji iz dana u dan. Nas-toj privući pažnju i zabljesnuti u društvu, ali pazi! To bi moglo zasmetati nekim prijateljica-ma. Manje ćeš biti pod stresom i bit ćeš najsi-gurnija ako redovito učiš. A manje stresa je upravo ono što želiš postići. Učiniš li tako, nećeš pogriješiti!

DEČKI: Kupaš se u sreći. Bit ćeš zadovoljan, pa ti ništa neće biti teško učiniti. Bavit ćeš se sportom i biti jako uspješan. Prihvati se knjige želiš li uspjeh na kraju školske godine!

LAV – 24.07.-23.08.

Henry Ford (30. srpnja 1863.)

CURE: U jednom dijelu godine uhvatit će te mračno raspoloženje. Ali ne zadugo. I dalje ćeš blistati i bit velikodušna kao uvijek. Sve se stalno mijenja. Bit će ljepših dana koji će zamijeniti one tužne. Uvijek postoji nada!

DEČKI: Ovo je tvoja godina! Natjecateljski duh natjerat će te da se okušaš u mnogim aktivnostima. Ako ti roditelji stanu na put, nema veze, jer te ništa neće spriječiti u tvojim namjerama.

ŠKORPION – 24.10.-22.11.

Emma Stone (6. studenoga 1988.) glumica

CURE: Muči te jedno pitanje. Ne znaš hoće li znanje koje imaš i koje ćeš steći biti dovoljno za život. Iako nećeš imati ni uspona ni pado-va, ni velike sreće, a ni suza, pojačaj učenje. Ostalo će doći s vremenom.

DEČKI: Pazi što kome govoriš! Obuzdaj se malo. Uvrijedit ćeš se ili naljutiti na nekoga. Proći će, jer će se tvoja nezainteresiranost za timske sportove, grupne podhвате i sl. promi-jeniti. Otkrit ćeš da je druženje s prijateljima prisnije nego inače.

VODENJAK – 21.01.-19.02.

Rihanna (18. veljače 1988.) glazbenica

CURE: Trebat ćeš mnogo slobodnog vremena za sebe. Baš zato se nemoj zamarati s puno stvari i previše komplicirati. Pusti druge da se malo muče. Misliš da ništa ne stižeš, a dan ima 24 sata. Nije prekratak za tvoje interese, samo moraš malo urediti svoj raspored dana. Možda ti se dogodi i trenutak slave!

DEČKI: Uvijek si nasmijan i imaš smisla za humor. Super si društvo u svako doba dana. Zato ste tako omiljeni i okruženi prijateljima. Ipak ima i trenutaka kada se osjećaš loše jer vam neke stvari ne polaze za rukom. Ali to ne pokazuješ i ne popuštaš ni u školi ni u društvu!

BLIZANCI – 22.05.-21.06.

Venus Williaus (17. lipnja 1980.) tenisačica

CURE: Ljutiš se zbog sitnica. Ipak, osjećaš se odlično! Izgledat ćeš super i dobivat kompli-mente bez osobnog truda. Sklapat ćeš nova prijateljstva i biti jako zadovoljna. Imat ćeš dovoljno energije, nemoj je potrošiti na bez-vezne stvari. Radije se posveti učenju, kasnije će ti biti drago.

DEČKI: Posvetit ćeš se aktivnostima koje voliš, a na sve drugo što smatraš dosadnim nećeš obazirati pažnju. Bit ćeš malo više napet nego inače. Budi strpljiv. Također, pokušaj se manje živcirati oko bezveznih stvari. Bit će ti lakše.

DJEVICA – 24.08.-23.09.

Agatha Christie (15. rujna 1890.) književnica

CURE: Bit će onih dana kada nećeš podnositi baš nikoga. Opusti se. Pokušaj smireno i pola-ko razgovarati. Bit će problema, čim riješiš jedan, doći će i drugi. Dobivaš bitke, a sad želiš i rat. Sve će doći na svoje i tada ćeš biti mirna i zadovoljna. Ali zbog tvoje osjetljivosti, moglo bi doći i do svađa...

DEČKI: Bojiš se neuspjeha. Život je uspon i pad. Nema veze ako ne uspiješ u nečemu. Iskustvo su uspjesi i neuspjesi. A škola... Mo-žda trebaš malo više učiti. Ako te netko naziva štreberom, ne obaziri se. Učiš za sebe, ne za druge!

STRIJELAC – 23.11.-21.12.

Walt Disney (5. prosinca 1901.) animator

CURE: Neće te gnjaviti u školi, a ni kod kuće. Htjet ćeš udovoljiti sebi i drugima. Sve ti se nekako čini obično. To je samo jedna mala faza koja neće dugo trajati. Doći će ponovo trenutak da zablistaš! Strpljen spašen.

DEČKI: Tebi ide super! U sportovima ćeš briljirati. Imaš super obitelj i prijatelje na koje se možeš osloniti. Jednako kao što ti njima budeš davao potporu, i oni će tebi. Možda ti je dosadno, ali nmoj se previše opuštati. Nemoj dopustiti prijateljima da te nagovore na nešto što ti se nesvida!

RIBE – 20.02.-20.03.

Alexander G.Bell (3. ožujka 1903.)

CURE: Jako si društvena. Tebi druženje i upoznavanje novih prijatelja ide super! Ako želiš da ti se ostvare snovi, sreću ćeš morati uzeti u svoje ruke. Nemoj čekati da se samo dogodi jer bi se mogla razočarati. Voliš mno-go maštati zato probajte ne gubiti kontakt sa zbiljom koliko god možeš.

DEČKI: Uloga najsimpatičnijih i najdražih će pripasti baš tebi! Razumiješ da su ljudi različiti i da ne morate o svemu jednako razmišljati da biste se zajedno družili ili igrali nogomet. Što se škole tiče, ako želiš dobre ocjene i us-pjeh, vrijeme je da napraviš plan kako ih pos-tići. Vježbaj dan po dan, predmet po predmet, tjedan po tjedan...

Autor: Ivana Blažević, 8. b

